

TEATRUL POPULAR
DIN ALEXANDRIA

UN RULMENT NUMIT CALYPSO

de I. D. Șerban

Florea Nițu, Dona Dragomir, Lazăr Aurel, Puiu Alexandru, Constantin Filip și Ionel Georgescu

Este demnă de relevat stăruința dramaturgului I. D. Șerban în a sonda realitatea imediată, cu intenția de a o prezenta pe scenă. În 1975, observăm o asemenea tentativă din partea autorului (este vorba de piesa *Moștenitorii*, jucată de echipa Teatrului „Jon Creangă” din București).

Această străduință de a muta fenomenele interesante din viața de zi cu zi de-a dreptul pe scenă a căpătat o nouă concretizare prin premiera Teatrului popular din Alexandria, cu un text scris special pentru teormăneni. Autorul s-a deplasat zilnic, mai multă vreme, la Combinatul orașului de pe râul Vedea, a respirat aerul proaspăt și tuăur de aici, odată cu acel colectiv „cu medic de vîrstă abia trecut de douăzeci de ani”, a aflat și consemnat adevărurile de viață și producție ale fabricii.

Puși față-n față cu povestea propriei lor uzine, alexândrenii-spectatori au aplaudat cu căldură, luni, 24 mai 1976, spectacolul *Un rulment numit Calypso*.

Ne-a făcut plăcere să constatăm că unul dintre cei mai talentați regizori ai generației tinere, Nae Cosmescu, a dat materialului de viață o viziune scenică euceritoare, în ciuda faptului că dispunea, totuși, de o trupă de amatori, fapt care impune o muncă de inițiere în arta teatrului cu fiecare interpret, amatorii fiind cei ce descifrează alfabetul actoricesc „din mers”, pe măsură ce dau — dacă dau — viață personajelor.

Apelând la punctarea unor momente de răscruce etică, creindu-le, Nae Cosmescu și-a întrebuițat cu inteligență tehnicile recuzitei sale de regizor de televiziune, încercînd — și soluția ni se pare potrivită, repetăm, mai ales în cazul unui colectiv de amatori,

între care și debutanți — să dea o desfășurare cinematografică acțiunii.

Interpreții din echipa Teatrului popular teormănean vin direct din producție. Ionel Georgescu este muncitor termit-tratamentist chiar la Întreprinderea de rulmenți; pe scenă, în piesa lui I. D. Șerban, el dă viață unui personaj important, secretarul comitetului de partid al întreprinderii. Dificultățile unui asemenea rol sînt considerabile. Lazăr Aurel este în viața de toate zilele electrician; cu un registru comic bine dozat, Lazăr Aurel se dovedește o promisiune actoricească a Teatrului popular. Florea Nițu, maistru-instructor, își păstrează firescul în scenă, punctează cu talent sensurile replicilor. Nu putem trece cu vederea nici efortul entuziast al celorlalți membri ai colectivului teatral de la Alexandria: Dona Dragomir, Cornelia Popescu-Săvoiu, Magdalena Lăteș, Puiu Alexandru și — să nu-l uităm — Constantin Filip, interpret atît de bine acomodat în rolul inginerului, care, aflat în centrul conflictului filozofic dintre categoriile *eu* și *noi*, optează pentru acel viguros și binefăcător pronume al societății.

Importanța premierei de la Alexandria este bine definită în coordonatele politicii culturale. Se subliniază încă o dată că scriitorul trebuie și poate să se apropie de realitatea muncitorilor, a clasei înaintate, purtătoare a principilor revoluționare în societatea care merge spre comunism. Este o experiență pe care teatrul de amatori o poate împărtăși instituțiilor profesioniste, bineînțeles, cu condiția ca textele dramatice să atingă un nivel estetic cospunzător.